

освітить всю українську — много-страдальну землю, увесь укр. православний мир, що стільки крові пролив за християнську віру, що стільки трутів положив для оборони християнства на широких степах України... Тою новою зорею, тим ясним золотим сонцем для українського народу, для України є відроджена Українська Православна Церква.

Упала Центральна Рада, провадився гетьман, пропала директорія, згнили залізні полки Укр. Гал. Армії і здавалося, що ми вже всьо програли, здавалося, що не має для нас вже виходу ніякого. Та гляньмо бистрим оком орла карпатського на безмежні простори України, загляньмо в душу, в серце України, в Київ, а побачимо, що відроджена укр. церква існує, продовжає дальшу нитку українського життя! — Чого не могли оборонити козацькі полки, над чим не думали державні наші мужі, те спокійно, тихо, лагідно з хрестом в руці, з побожною піснею в устах і з чистим серцем з любов'ю до свого народу многострадного з пощереженням, з нараженням свого життя, серед найбільших трудностей укр. духовенство Укр. Прав. Церкви несе і голосить Слово Боже, науку Христа-учителя на українській мові, для укр. народу. Рoste свідомість національна серед мас народних, збільшає значіння і вплив укр. духовенства, рoste любов до свого рідного до України. Рoste також любов до Бога, бо нарід краще розуміє науку Христа на рідній мові. Вона є одиним полем національного життя, близька серцю кожного Українця від найбільш освідченого до найтемнішого. На широких степах України, на землях Володимира Великого і Ярослава Мудрого йде тепер завзятий бій, від вислуду якого залежати-ме доля цілого укр. народу. Коли ми не доцїним значіння і ваги укр. прав. церкви, в найближчий час, з нашої таки вини, грозить нам повним розвалом, обиднїням. Хто свідомо виступає проти укр. православної церкви, той поповняє злочин зглядом свого народу і його культури і його існування як нації. Хто виступає проти укр. православної церкви, той видно бажає, щоб укр. народ і українське духовенство було зависиме і підлягало знова російському Синодови — отже дармо малиб пропасти збутки революції! Хто недоцїнює укр. прав. церкви, той промоує Москві дорогу до цілковитого знищення національно-культурного українського життя той хоче й бажає, щоб над поневоленням, розбитим нашим народом панували на даліше хижі сусїди; той хоче й бажає, щоб ми були неначе те судно без керми і весел на розбурханому морі.

(Кінець буде).

ВІДПОВІДЬ ЄВАНГЕЛИКАМ.

(Глен Елдер, Саск.)

Хвальна Редакція Прав. Вісника! Просимо уділити нам місяця на спростування пашквілю, який появился в 236-7 чч. „Канадїського Ранка” п. з. „Що говорив пїп Мельничук?”

підписаний М. Б. і І. Е. Ми нище підписані заявляємо, що в тій писанині нема ані одного слова правди. Ми були присутні підчас проповіді о. Мельничука, як також булїсьмо в хатї п. А. Сакала (де о. Мельничук був на станції) в той час, коли М. Б. дещо о. Мельничука випитував, однак І. Е. ми там не бачили. Ми заявляємо, що М. Б. і І. Е. написали неправду, бо о. Мельничук таких річей, як вони пишуть, не говорив ані на проповіді, ані в хатї.

„Шановні” дописувателі „Шановного” часопису „Кан. Ранка” поперечували слова о. Мельничука на свій лад і хочуть, щоб їм хтось повірив. Що їх писанина се сама лож, показує хочби те, що „Шановні” дописувателі бояться показати людям своє лице і підписалися тільки початковими буквами.

Щоби не забирати багато місця, ми не будемо опрокидувати всіх закидів зокрема, скажемо тільки, що вони всі неправдиві, що стверджуємо своїми іменами. Але щоби наочно показати, якою брехнею послуговуються дописувателі „Кан. Ранка” ми наведемо тільки отсей уступ з їх допису: „Говорить сей пїп, що його православна церква дозволяє читати Святе Письмо, але хто читає, то нехай не думає про се, що читає”. Таку чорну брехню може написати тільки людина без честі. Священик Мельничук говорив якраз противно. Він казав: хто читає Святе Письмо, то хай думає про що він читає і хай не толкує Святого Письма кождей на свій лад, як се водиться між протестантськими сектами.

Коли пресвітеріянська церква між Українцями будеється на такій брехні, то хай нас Бог боронить від такої „євангелізації”.

Інтересно також, як міг М. Б. підписуватися під таким дописом, коли він на українських православних зборах, які відбулися 5 квітня с. р., говорив в присутності около 20 людей, що Українська Православна Церква є добра і правдива і що її заснували ще апостоли, отже він є її прихильником. Не має також чого М. Б. хвалитися своїм проповідником Тимчуком. Люде, які його знають, кажуть, що він також був греко-католиком а до того й дяком, аж доки Серафим не викривив його на свого „попа”. А було се в Стюартборн, Ман., на дорозі перед церквою, бо люде до церкви не пускали. Але брат Тимчук не задрів там довго місяці і пішов там де більше платять. Говорять також, що він вже й до Укр. Прав. Церкви прорився, але що там таких не приймають, то мусів остати там, де є тепер.

Семен Кивиріга,
П. Г. Лозинський,

Шіро, Саск.

Хвальна Редакція!

В залученню пересилаю моней-ордер на \$16 з котрої то суми припадає \$10 на „Православний Вісник”, а \$6 на будову Укр. Прав. Катедри у Вінніпегу.

Щодо збірки передплатників на „Прав. Вісник” та його пресового фонду, то до сього спричинилася Ти-

дорська громада коло церкви Льорі в неділю дня 27 травня. На признання і похвалу заслугує п. Лазарович, учитель школи „Лисенко”, котрий не пощадив труду та виголосив добре оброблений відчит, заохочуючи слухачів у своїх кінцевих виводах до піддержання своєї преси, яка обороняє нас перед ворожими нападами та стоїть на сторожі наших релігійних та національних змагань.

В неділю дня 17 травня по Бого-служенню коло церкви „Половика” (Тідор) мав учитель п. Вівсяник рїв нож відчит, в котрім представив причини упадку укр. державности, та подав вказівки, після котрих ми повинні старатись піднести себе на вищий ступень зрозуміння власної державности та її пошани.

Обидва відчиті вислухали присутні з великим зацікавленням. Честь і слава Інст. ім. П. Могіли, що виховує таких ширих діячів на народній ниві, а обом пп. учителям бажаю мужности та витривалости в праці над освідомленням „меншого брата”.

Свящ. В. Слюзар.

ЖИТТЯ В ГЕМТОН.

Всеч. Отче Редакторе!

Прощу Вас помістити моїх пару слів про нашу околицю Гемтон. Саск. Живе тут споре число Українців, з Галичини і Буковини. Є тут вже Український Народний Дім, де час від часу відбуваються представлення, відчиті і дебати.

Одна миля від Гемтон є укр. православна церква де служить Всеч. о. Стратійчук. Під його проводом церковна робота поступає гарно вперед. Люде, які перше відносилися ворожо до православної церкви зачали тепер симпатизувати з нею. Свящ. Стратійчук обслукує тут чотири церкви.

Треба згадати і про нашого Впресвященного Владика візитацію, ко-тра причинилася дуже богато до нашого церковного поступу.

На Гемтоні Українці читають отсі часописи: Народний Часопис „Український Голос”, Православний Вісник, Канадський Фармер, англійський часопис в українській мові „Канадський Панок” і в малій кількості французський часопис в українській мові „Канадський Українець”. Читають також большевицькі „Робітничі Вісти”, „Український Прапор”, „Укр. Скитальця”, „Дніпро”, „Сїч” і „Наш Поступ”. Треба згадати, що наші протестанти дуже а дуже рили проти свящ. Стратійчука, але нічого не зробили, бо люде по стороні о. Стратійчука. Причер Тимчук бачив, що о. Стратійчук робить добру роботу, отже спровадив „біблійника”, бо його люде вже не слухають. Коли і се нічого не помагало, то давай доносити інспекторови, що о. Стратійчук вчить по українськи підчас шкільних годин. Хоть сего не було, бо він вчить, по четвертїй годині. Як бачите дорогі читачі, причерови не всмак навчання дітей української мови, історії, пісень і молитов. Він не хоче, щоби ми знали „Чиї ми діти, яких батьків ким і за що закуті”. Мушу згадати, що інспектора возив по хатах, щоби свідчили, що свящ. Стратійчук вчить по українськи не Жид ні Поляк, тільки таки свій добре знаний киринник, який виступав проти кандидаттури п. Свистуна на посла. Але на протестантській ярині тут ніхто не дивиться, бо зрештою нема на кого дивитися.

Сего року за приміром школи „Ставчан”, де вчить укр. учитель вже другий рїк, пішла школа Олесків і взяла українського учителя.

На сїм місяці складо сердечну подяку о. Стратійчухови за те, що не жалувє ні часу ні труду і вчить дітей по четвертїй годині української історії, мови, пісні і молитви.

А Вас п. причер прошу, лишіть яничарську роботу і ступайте на правий шлях служення своему народови. Вдоровлю широко всіх Українців.

Андрій Крипакевич.

Православний Календар Рїк 1925

(Після нового стилю)

ЛИПЕНЬ.

- 1 С. Леонтія
- 2 Ч. Юди ап., Зосима
- 3 П. Методія
- 4 С. Юліана муч.
- 5 Н. 4. по Сош. Евзєбія
- 6 П. Агрипіни муч.
- 7 В. Рїздво Івана Хрест.
- 8 С. Февронїї
- 9 Ч. Давида
- 10 П. Самсона
- 11 С. Кира і Івана Безпр.
- 12 Н. 5. по Сош. Петра і Павла.
- 13 П. Соб. 12 Апост.
- 14 В. Косми і Дамяна
- 15 С. Пол Рїз. П. Б.
- 16 Ч. Якінта і Анатолія
- 17 П. Андрея крит.
- 18 С. Кирила і Методія
- 19 Н. 6. по Сош. Атаназія
- 20 П. Томи прп., Акакія
- 21 В. Прокопія муч.
- 22 С. Панкратія
- 23 Ч. Антонія Печерськ.
- 24 П. Ольгїя княгиня
- 25 С. Іларія, Прокла
- 26 Н. 7. по Сош. Арх. Гавр.
- 27 П. Онисима
- 28 В. Володим. рївн. Ап.
- 29 С. Атиногена
- 30 Ч. Марини муч.
- 31 П. Якінта, Еміліяна

ЩО НАМ ПИШУТЬ.

Смокі Лейк, Алта.

Хвальна Редакція!

Посилаю одного доллара як передплату на „Православний Вісник” і 25 центів на пресовий фонд. Дуже в радував мене „Православний Вісник” як загоствив до моеї хати, бо подав менї науку в рїднім слові. Вже відколю Українці в Канаді, то такого слова правди ще не почувли, як в „Православний Вісник”. В нас кацапи ще і даліше плетуть, що українські священики сякі і такі, але народ краще від них знає і чим раз менше їх слухає. Тут є кацапський батюшка Хруставка і тим дітей вчить, що накупили їм „фут-балів” і вони грають довкола церкви. На тим наука і кінчиться.

Д. П. Сухолотоцький.

Монреал, Квебек.

Хвальна Редакція Пр. Вісника:

На самий перед складоу Вам сердечну подяку за Вашу велику, щїру і користну працю, яку виконуєте на ниві нашого українського народу. Менї радїсно приходится сказати, що наш український нарід має много всюда вірних і щїрих синів, які працювали і будуть працювати на добро і користь всему українському народови.

Ідїть смїло вперед, голосіть і говоріть правду, любіть правду, бороніть правду, а за се український нарід запише Вас, вірних і щїрих синів, до своеї історїї.

С. Плетенчук.

На Укр. Прав. Церкву в Вінніпегу.

По 1 дол.: Коропатніцький Іван Шіро, Саск., Стечишин Мих. Йорктон Саск., Слїпченко Г. В. Йорктон, Саск., Білік Георгій Сторновей, Саск., Коропатніцький Тодир, Шіро, Саск., Кирилук Георгій, Шіро, Саск. Разом \$6.00
Щїре спасїбі!
Прислав о. Слюзар.

Пресовий Фонд

Збірка в церкві, Льора, Саск \$3.00
Василь Чепіль Шіро, Саск. 1 дол.
По 25 цт.: Д. П. Сохолотоцький, Смокі Лейк, Алта.
З Брендому, Ман. по 25 цт.: Петро Мазяр, Василь Янда, Олекса Пєтраш, Іван Касюрєк.

ДО

Українських Греко-Православних Священиків і Громад в Канаді.

Сьогорічні архиерейські візитації Іх Високопреосвященства Архиепископа Іоанна Теодоровича в Канаді почнуть ся в другій половині червня. Громади, які бажають мати в себе високопреосвященого Владику на візитації, звольте прислати свої прохання сейчас до голови Консисторії, протоєрея І. В. Савчука, на понизшу адресу.

Всечесні Отці Духовні звольте порозумітись з своїми громадами в сій справі в найблизшому часі і доглянути, щоби прохання надїшли до Консисторії не пізнійше, як 15 червня, щоби можна завчасу виробити план візитацій.

Rev. S. W. SAWCHUK, 379 Parr St., WINNIPEG, MAN.